

НАКНАДА ШТЕТЕ ЗБОГ НЕОСНОВАНОГ ПРИТВОРА

Право на накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части, слободе и права личности не припада лицу које је било у притвору, а својим недозвољеним понашањем је проузроковало лишење слободе.

Из образложења: Првостепеном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца против тужене Републике Србије ради накнаде штете због неоснованог притвора. У чињеничном стању пресуде је утврђено да је против тужиоца вођен кривични поступак због кривичног дела крађе, те да се он није одазивао на позиве суда које је уредно примао, због чега му је одређен притвор по притворском основу из члана 146 став 1 и 2, у вези са чланом 142 став 2 тачка 4, да би се обезбедило његово присуство у кривичном поступку, а ради несметаног вођења поступка с обзиром на то да је било евидентно да тужилац избегава свој долазак на главни претрес иако је био упозорен на правне последице свог изостанка. Наиме, према одредби чл. 560 став 3 ЗКП-а право на накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части, слободе и права личности не припада лицу које је било у притвору, а својим недозвољеним понашањем је проузроковало лишење слободе. Цитираном одредбом искључено је право на накнаду штете и поред тога што у односу на притворено лице није дошло до покретање кривичног поступка или је поступак обустављен правноснажним решењем или правноснажном пресудом ослобођен од оптужбе или је оптужба у односу на њега одбијена. По становишту првостепеног суда, под недозвољеним понашањем може се сматрати свако понашање које није усмерено на утврђивање правог стања, као што је уништавање докумената који су могли послужити у сврху доказивања или друге радње као што је покушај бекства, а које су независно од тежине кривичног дела биле саме по себи основ за одређивање притвора и то по правилу као мера обезбеђења присуства окривљеног ради несметаног вођења кривичног поступка. Недозвољеним поступцима могу се сматрати и они поступци којима се органи који учествују у кривичном поступку доводе у заблуду у погледу битних чињеница везаних за постојање кривичног дела или кривичне одговорности. Другостепени суд је одбио жалбу тужиоца и потврдио став првостепеног суда наводећи да тужилац нема право на накнаду нематеријалне штете по траженом основу будући да му је у конкретном случају притвор одређен из разлога што је избегавао долазак на главни претрес и на тај начин свесно опструирао вођење кривичног поступка.

(Пресуда Основног суда у Сомбору П. 2252/11 од 03.12.2012.г. и пресуда Вишег суда у Сомбору Гж. 108/13 од 05.03.2013.г.)